[A]काठः, काठः, चिकठिषः, चाकठः ;
कठितुम्, काठयितुम्, चिकठिषितुम्, चाकठितुम् ;
[1]कट्टिः, काठना, चिकठिषा, चिकाठयिषा, चाकठा ;
कठनम्, काठनम्, चिकठिषणम्, चाकठनम् ;
कठित्वा, काठयित्वा, चिकठिषित्वा, चाकठित्वा ;
प्रकठ्य, प्रकाठ्य, प्रचिकठिष्य, प्रचाकठ्य ;

काठम् २, } काठम् २, } चिकठिषम् २, } चाकठम् २; }
कठित्वा २, } काठयित्वा २, } चिकठिषित्वा २, } चाकठित्वा २; }

[2]कठिनम्, [3]कठोरम्.

(149) "कठि शोके" (I-भ्वादिः-264. अक. सेट्. आत्म.)

'—अथ कण्ठते। शोके यो कण्ठयेत् कण्ठेत्, कठेत् स्यात् कृच्छ्रजीवने ॥'
(श्लो-79) इति देवः। प्रायेणायमुत्पूर्वक एव प्रयुज्यते।

शोकः=सोत्कण्ठस्मरणम्। उत्कण्ठामात्रे त्वकर्मकः।

उत्कण्ठकः-ण्ठिका, कण्ठकः-ण्ठिका, उच्चिकण्ठिषकः-षिका, चाकण्ठकः-ण्ठिका;
कण्ठिता-त्री, कण्ठयिता-त्री, चिकण्ठिषिता-त्री, चाकण्ठिता-त्री ;
— कण्ठयन्-न्ती, कण्ठयिष्यन्-न्ती-ती ;
[B]उत्कण्ठमानः, कण्ठयमानः, चिकण्ठिषमाणः, चाकण्ठयमानः ;
कण्ठिष्यमाणः, कण्ठयिष्यमाणः, चिकण्ठिषिष्यमाणः, चाकण्ठिष्यमाणः ;
कन्-कण्ठौ-कण्ठः ; — — —
[C]कण्ठितम्-तः, कण्ठितम्-तः, चिकण्ठिषितः, चाकण्ठितः-तवान् ;

---

1. 'तितुत्र—' (7-2-9) इति नेट्। 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41.) इति ष्टुत्वम्।
2. औणादिके (द. उ. 5-15) इनच् प्रत्यये रूपम्।
3. औणादिके (द. उ. 8-29) ओरप्रत्यये रूपम्।

A. 'वनाश्रयत्वेऽपि सकाठपर्यठद्रठन्मृगालीहठकर्मवर्जितान्।
रोठन्नृशंसालुठितैः अनोठकैर्वृतान् धनाढ्यैर्मणिपीठसंश्रयैः ॥' धा. का. 1-44.

B. 'अशिश्रवन्नात्ययिकं तमेत्य दूता यदार्थं प्रयियासयन्तः।
आंहिष्ट जाताञ्जिहिषस्तदाऽसावुत्कण्ठमानो भरतो गुरूणाम् ॥' भ. का. 3-25.

C. 'अनन् कुमार्गेषु शुभाध्वनैव वन् प्रमन् भृशोत्कण्ठितगोपिके हरौ।'
धा. का. 1-35.